

Queridos diocesanos:

En la vida actual constatamos, a veces con sorpresa, la rapidez o la inmediatez de la comunicación de los acontecimientos que afectan al mundo entero. Nos sucede también con los hechos que cada año repetimos porque la finalidad de su motivación permanece. Es el caso de las fiestas patronales o de las romerías. También podríamos referirnos a los conciertos o a los actos deportivos. Ante esa noticia anual nuestro ánimo suele desentenderse de ese asunto o, por el contrario, alegrarse mostrando complicidad y afecto. Nos puede resultar atractivo el mensaje que nos quieren comunicar o lo rechazamos por rutinario. Somos capaces de una actitud o la contraria.

Hago esta breve introducción ante la campaña que cada año nos presenta la organización católica MANOS UNIDAS y cuyo planteamiento acostumbra a acertar en el cumplimiento de sus finalidades. Todos conocéis el nacimiento de esta organización: un grupo de mujeres de Acción Católica quiso aportar su trabajo personal para luchar contra el hambre en nuestro mundo y se constituyó como Asociación. Han pasado sesenta y tres años de aquel acontecimiento. Nos recuerdan y nos repiten que la finalidad de su intuición permanece desgraciadamente en la actualidad y que su motivación inicial responde a las exigencias que nacen de las palabras y gestos de Jesús como nos narran los evangelios. Aquellas fundadoras y los actuales grupos de trabajo nos piden a todos lo mismo: que les ayudemos cada año a mitigar esta realidad y que nos comprometamos con nuestra dedicación voluntaria a la organización, abierta a mujeres y hombres, con nuestras oraciones y con la aportación económica que cada uno tenga a bien disponer.

Me parece que esta organización y su campaña anual resultan atractivas para el resto de los mortales y suscitan una enorme empatía en todos los sectores sociales. Su objetivo es conseguir una ayuda cada vez mayor para una gran parte de población mundial que pasa hambre y que no tiene la capacidad suficiente para hacerse oír en los países desarrollados o ricos del planeta. Las gentes que forman esta organización (más del 95% son voluntarios) tienen una marcada impronta eclesial. Es, como dicen sus Estatutos, una Asociación Pública de Fieles de ámbito nacional, erigida como persona jurídica pública, de acuerdo con el Derecho Canónico, por la Conferencia Episcopal Española (noviembre de 1978). Es la Asociación de la Iglesia Católica en España para la ayuda, promoción y desarrollo en los países en vías de desarrollo. Es, además, una Organización No Gubernamental para el Desarrollo (ONGD) y tiene personalidad jurídica propia, tanto canónica como civil. Sorprende muy agradablemente la aceptación y la admiración que reciben sus gentes por parte de todos y, sobre todo, por los grupos que componen ese ámbito socio-caritativo y que reconocen su labor. Acabo citando el artículo 5 de los Estatutos que habla de los fines: “El fin de Manos Unidas es la lucha contra el hambre y las causas que lo provocan, de forma que la persona sea ‘capaz de ser por sí misma agente responsable de su mejora materia, de su progreso moral y de su desarrollo espiritual’ (Encíclica del papa san Pablo VI *Populorum Progressio*, núm. 34”.

Acabo con el lema de la campaña: EL EFECTO SER HUMANO. LA ÚNICA ESPECIE CAPAZ DE CAMBIAR EL PLANETA. En los carteles que veréis por todas partes hay dos colores y dos tipos de letra, una describiendo la realidad y la otra alertando de que nuestra participación individual puede cambiar a mejor el mundo que nos rodea para que todos puedan vivir con la dignidad que el creador del planeta desea. El color marrón de la tierra nos recuerda el espacio que podemos cambiar y el azul de la esperanza en la imagen del cielo que nos espera.

Nuestra inmensa gratitud hacia todos aquellos que expresan con hechos y palabras su amor a todos los seres humanos. Lo hacemos desde la fe en Jesucristo.

Con mi afecto y bendición

+Salvador Giménez, obispo de Lleida

Estimats diocesans:

Avui dia, en la nostra societat, constatem, sovint amb sorpresa, la rapidesa o la immediatesa de la comunicació dels esdeveniments que afecten el món sencer. També ens passa amb els fets que repetim, perquè la finalitat de la seva motivació és permanent, com és el cas de les festes patronals i romiatges o, fins i tot, dels concerts i actes esportius. Davant d'aquestes notícies anuals el nostre ànim sol desentendre-se'n o, per contra, alegrar-se'n, mostrant complicitat i afecte. El missatge que volen comunicar ens pot resultar atractiu o el podem rebutjar per rutinari; som capaços d'una actitud i de la contrària.

Faig aquesta breu introducció davant la campanya que cada any ens presenta l'organització catòlica MANS UNIDES, que sempre acostuma a encertar en el seu plantejament per complir amb les seves finalitats. Tots coneixeu el naixement d'aquesta organització: un grup de dones d'Acció catòlica va voler aportar el seu treball personal per lluitar contra la fam al món i es va constituir en Associació. Han passat seixanta-tres anys d'aquell esdeveniment. Ens recorden i ens repeteixen que l'objectiu de la seva intuïció roman encara, malauradament, en l'actualitat, i que el seu impuls inicial respon a les exigències que neixen de les paraules i gestos de Jesús tal com ens narren els evangelis. Aquelles fundadores i els actuals grups de treball ens demanen el mateix: que els ajudem cada any a alleugerir aquesta realitat i que ens comprometem amb la nostra dedicació voluntària a l'organització, oberta a dones i homes, amb les nostres oracions i amb l'aportació econòmica que cadascú consideri oportuna.

Crec que Mans Unides i la seva campanya anual són prou atractives per a tothom i susciten una enorme empatia en tots els sectors socials. El seu objectiu és aconseguir una ajuda cada vegada més gran per a una gran part de població mundial que passa fam i no té prou capacitat per fer-se sentir en els països desenvolupats i rics del planeta. Les persones que la formen -més del 95% són voluntaris- tenen una marcada empremta eclesial. És, com diuen els seus estatuts, una Associació Pública de Fidels d'àmbit nacional, erigida en persona jurídica pública, d'acord amb el Dret Canònic, per la Conferència Episcopal Espanyola (novembre de 1978). És l'Associació de l'Església catòlica a Espanya per a l'ajuda, promoció i desenvolupament als països en vies de desenvolupament. És, a més, una Organització No Governamental per al Desenvolupament (ONGD) i té personalitat jurídica pròpia, tant canònica com civil. Sorprèn molt agradablement l'acceptació i l'admiració que rep, sobretot dels grups de l'àmbit sociocaritatiu, que en reconeixen la seva tasca. Us cito l'article 5 dels seus Estatuts que parla dels seus fins: "El fi de Mans Unides és la lluita contra la fam i les causes que la provoquen, de manera que la persona sigui 'capaç de ser per si mateixa agent responsable de la seva millora material, del seu progrés moral i del seu desenvolupament espiritual (Encíclica del papa sant Pau VI, *Populorum Progressio*, núm. 34)"

Acabo amb el lema de la campanya: L'EFECTE ÉSSER HUMÀ. L'ÚNICA ESPÈCIE CAPAÇ DE CANVIAR EL PLANETA. Als cartells que veureu per tot arreu hi ha dos colors i dos tipus de lletra: una, descrivint la realitat, i l'altra alertant que la nostra participació individual pot canviar a millor el món que ens envolta perquè tothom pugui viure amb la dignitat que el creador del planeta desitja. El color marró de la terra ens recorda l'espai que podem canviar i el blau de l'esperança a la imatge del cel que ens espera.

La nostra immensa gratitud cap a tots aquells que expressen amb fets i paraules el seu amor a tots els éssers humans. Ho fem des de la fe en Jesucrist.

Amb el meu afecte i benedicció,

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.